

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

a 50

18

1002

F. F.

DISPUTATIO INAUGURALIS JURIDICA
PACTUM

1675 13

De

RETROVEN- DENDO

continens,

Quam,

PRÆSIDE ALTISSIMO,

*Ex Autoritate & Decreto Magnifici Fctorum
Ordinis in inclyta Noricorum*

Universitate,

pro

LICENTIA

Summos in Utroque Jure Honores, Pri-
vilegia ac Doctoralem Infulam, more Majorum,
rite consequendi,

Publico & solenni Examini

submittit

JO. FRIEDERICUS

SALFELDA-THURINGUS,

Jur. Pract.

Ad diem 7. Octobr. Ann. M DC LXXV.

ALTDORFFI,

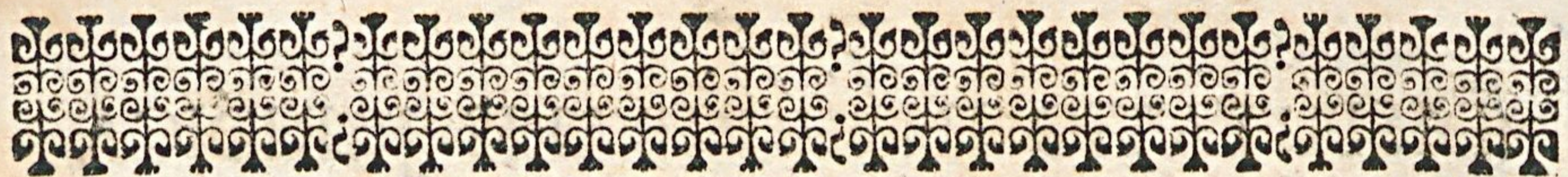
Typis HENRICI MEYERI, Univ. Typogr.

42.

1001

*SERENISSIMO PRINCIPI
AC DOMINO*

DN. FRIEDERICO,
DUCI SAXONIÆ, JULIÆ, CLI-
VIÆ ET MONTIUM, LANDGRAVIO
THURINGIÆ, MARGRAVIO MISNIÆ,
PRINCIPI COMITATUS HENNEBER-
GICI, COMITI MARCÆ ET RAVENS-
BURGI, DYNASTÆ IN RA-
VENSTEIN,

*Principi ac Domino suo Clemen-
tissimo*

Inauguralem hanc

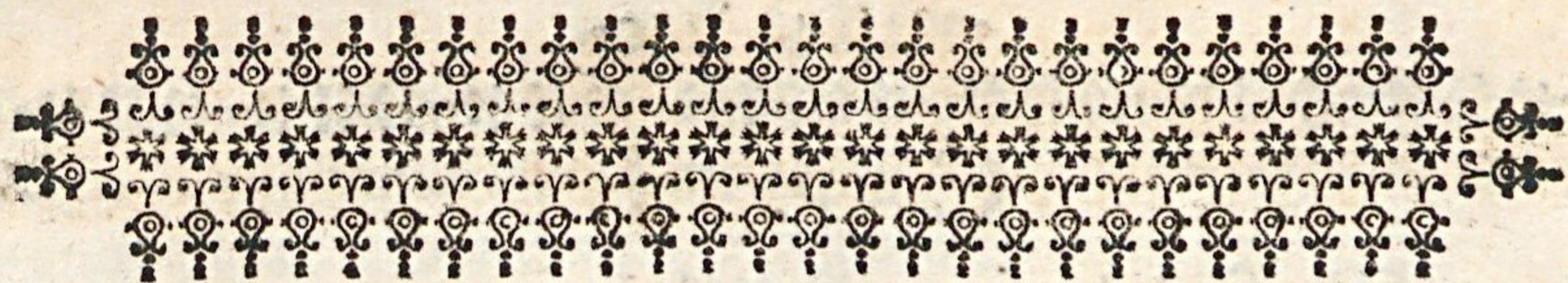
cum voto felicissimi Regiminis

sacram esse voluit

Subditus devotissimus

JO. FRIEDERICUS Kleinmann.

I. N. J.

*Vod felix ac faustum sit, nostrâq;
Divâ, cujus nos meritò Sacerdotes
appellat Ulpianus*

in l. i. §. i. ff. de Just. & Jur.

*haud fiat invitâ, de retrovenditionis pacto, loco
inauguralis, impræsentiarum verba pro virili
facere animo constitutum est. Nec injuria:
siquidem lucubrationes præsentis hodiernâ luce
in foro maxime sunt obvia, hincq; probe consi-
deranda, apprimè verò, quia modum, con-
tractum emptionis & venditionis à pignora-
titio dijudicandi, clarè monstrant, quâ de re
aliâs in judicio lites non raro redduntur im-
mortales. Sed citra ambages manum operi
admovebo, & laudatam materiam ita ad ju-
ris & justitiæ trutinam examinabo, quo
ejus sedes & cognitio facili appareant negotio.
Sit itaq;*

A 2

CAP.

CAP. I.

Definitionem Pacti de retroven-
dendo tractans.

§. 1.

Scribendi rationi omninò conforme est, ut, qui sibi quid sumunt pertractandum methodicè, Ciceronianum istud altà teneant repostum mente: *Omnem nostram institutionem à definitione ortum debere trahere, ut sciamus, quid sit id, de quo disputamus.* Huic sententiæ Julianus suum quoq; adjecit calculum, dicens: *Animadvertendum est, quid sit id, de quo quaritur.*

l. 13. §. 3. ff. de reb. dub.

Nimirum omnis disputatio tricus involuta est difficillimis, nisi id, de quo ea instituitur, rectè ab initio definiatur.

Arist. Top. 3.

Hinc factum est, ut definitio rei quædam amussis & totius exactæ tractationis non tantum fundamentum salutetur firmissimum, verum etiam scala ad scientiam, quâ neglectâ, pronus admodum & præceps in tractatione rerum solet esse lapsus.

§. 2.

Cum verò in definiendo ob materiæ hujus obscuritatem Doctores varii variè variant, mihi sequentem componere visum fuit descriptionem: Videlicet, *quod sit conventio inter emptorem & venditorem, ut venditori pretium intra certum tempus, vel ad certum tempus, vel quandocunq; iterum offerenti res vendita restituatur.* Priusquam verò ad jam propositæ definitionis, vel potius descriptionis enucleationem acces-
sum

sum faciam, lubet hanc movere quæstionem: Num Pactum hocce sacris Pandectis ac LL. nostris repugnet? Negando planè respondetur, siquidem divinum jus,

Levit. XXV, 23. & 24.

civile,

l. 12. ff. de præscript. verb.

l. 2. C. de pact. inter empt. & vendit. comp.

& Canonicum

arg. C. 5. x. de emt. & vendit.

& cap. 4. x. de pignor.

istud cretà notant. Add.

Gloss. cum Dd. ad dict. cap. 5.

Nec immeritò, sicut enim emptio licita est sine pacto de retrovendendo, ita pactum istud lege quâdam prohibitum non est, nec etiam in contrahentium injuriam aut præjudicium vergit, proinde omninò emtioni venditioni adjici potest, ut latius & quidem eleganter demonstrant

Ludov. Molin. de Just. & Jur. tr. 2. disp. 375. per tot.

Covarruv. l. 3. var. resol. cap. 9. num. 4.

Andr. Tiraquell. de retract. convention. in præfat.

Dom. Cardin. Tusch. Pract. Concl. lit. P. conclus. 24. num. 1. & seq.

Quod si enim venditio sine mediis illicitis fiat, h. e. pretiò justò, quamvis ei pactum de retrovendendo adjiciatur, tamen ejusmodi contractus nomine usurarii haud venit, neq; etiam pignoratitius est, quia ex pacto de retrovendendo non præsumitur pignus,

autore Bald. cons. 114. volum. 3.

Conf.

Hartm. Hartmann. lib. 2. tit. 22. O. 4. num. 2.

Quin imò in conscientia foro sanctissimo pactum prædictum justum judicârunt Dd. sanè haud infimi subsellii.

A 3

Cœpoll.

Coepoll. tract. de simul. num. 26.

Tiraqvell. de retract. convent. in pr. num. 4.

præprimis

Roland à Vall. volum. 4. conf. 58. num. 10.

ubi sequentia proponit verba: *Hunc in modum omnes Theologos, Legistas & Canonistas pronunciaſſe, ſeq. non aliter iudicaturum eſſe, etiamſi in conſpectu DEſſet.* Cujus rei rationem omninò plauſibilem ſubjicit

Stuck. part. 1. conf. 2. num. 48.

Quemadmodum enim, dicit, ſecundum Jctorum brocardicum non emere aut non vendere in cujuſvis manu poſitum eſt, ita nec prohibitum eſſe poteſt, emptionem & venditionem certis circumſcribere limitibus, aut ad certam rationem modumve eam reſtringere.

Add. Hahn. ad Weſenbec. *τ. tit. de reſcind. vendit. num. 8. in fin.*

Sed hæc omnia tum demum procedunt, ſi pactum noſtrum ſimulationis cujuſdam maculâ & vitiò haud laboret, nec circumſtantiæ labis uſurariæ quãdam præ ſe ferant ſpeciem.

Perez. in Cod. de pact. inter empt. & vend. comp. n. 11.

Fach. l. 2. controverſ. cap. 12.

Stuck. p. 1. conſil. 3. num. 13.

Zoël. ad ff. poſt. tit. ff. de L. Commiſſ. rubr. de retract. num. 1.

Hæc de præſenti quæſtione ſufficiant. Nunc neceſſum erit, ut datæ deſcriptionis diſquiſitio, à quã primordia, ſecundum Logicorum filios, cœpi, mihi curæ cordiq; ſit, quod & pro opibus eſto.

S. 3.

Generis locò certis de cauſis poſui *conventionem*. Quod vocabulum licet minimè latiùs pateat, quàm ipſa pacti ſignificatio.

l. 1.

l. 1. §. 3. ff. de pact.

l. 3. ff. de pollicit.

ambo enim synonyma sunt.

Zoës. *in Comment. ad ff. de pact. num. 2.*

Colleg. Argent. *ad tit. de pact. lib. 2.*

Generis tamen vicem jure meritoq; hic sustinet, cum pactum nomen generis & speciei pro re natâ assumat, ut Jcti eodem promiscuè uti soleant; conventionis verò nomen generale & latissimum sit, juxta

dict. l. 1. §. 3. ff. de pact.

Dn. Tabor. *in part. Elem. Inst. p. 3. sect. 3. n. 32.*

Ungepaur. *Exercit. Just. 10. q. 7. in ajo.*

§. 4.

Præterea dixi, *inter emtorem & venditorem*: Horum enim consensus ut in ipso principali contractu, ita etiam in pacto hoc ei adjecto de essentia ejus est, adeòq; unicè venit inspiciendus. Ad ejus verò consensus validitatem requiritur, ut natales suos libero atqve sincero animo debeat, metus hinc atqve error absint, imò procul absint, nihil enim consensui tam contrarium est, quàm metus atqve error.

l. 116. ff. de Regul. Jur.

Idcirco etiam errantem plenam non possidere voluntatem dicitur in

l. 11. ff. de sponsal.

l. 1. l. 2. l. 3. ff. quod met. caus.

§. 5.

Sequuntur in definitione verba: *ut venditori*: Hæc ideò adjeci, quò clarè ob oculos ponerem, in arbitrio venditoris facultatem redimendi regulariter sitam esse.

Ord,

Ord. Polit. de A. 1548. tit. von wucherl. Contract. §. 8.

Dn. Richter Decis. 97. num. 10.

Tametsi interdum in emtoris placitum ea quoque conferri queat.

Dn. Struv. Exerc. ad Pandect. 23. th. 47.

puta, si emtioni cum pacto de retrovendendo hæc inserta fuerit lex, ut, cum emtor rem vendere voluerit, primus venditor eam, redditò pretiò, emere teneatur.

Dn. Richt. Decis. 97. num. 11.

Quod pactum itidem licitum est. Nam cum ordinariè hoc nostrum pactum emtorem adstringat in favorem venditoris, quidni & in favorem emtoris utile erit? cum paria sint contrahentium jura, nec detur congrua discriminis ratio.

Vid. Dd. ad l. 3. ff. de contrah. emt. & vend. & l. 31. §. si quid ita. 22. ff. de adil. Edict.

qui hujusmodi pactum approbant; modo adjunctum contractum non faciat suspectum labis usurariæ,

juxta cap. illo vos. x. de pignor.

& Covarruv. l. 3. var. resolut. cap. 9. num. 3.

Hoc casu tamen venditor pro suo lubitu emtorem ad revendendum cogere nequit, sed expectare debet, donec ipse emtor rem revendere velit.

Dn. Richt. de pact. p. m. 227. num. 84.

Fructus quoque intermediò tempore percepti ad emtorem pertinent, cujus res toto tempore intermedio fuit, ut solidè demonstrat

Molin. de Just. & Jur. Tr. 2. disp. 377. num. 4. & seq. præcipuè num. 8.

Add. inferius dicenda.

§. 6.

Quod verò *reditus annuos redimibiles*, qui vulgò dicuntur *wiederkaufliche Zinsen* / attinet, de iis sciendum est, in eorum

rum

ib.

rum venditione sub ejusmodi pacto, facultatem reluendi soli venditori relinqvendam esse.

Rauchb. p. 1. q. 19. num. 15.

Gail. l. 2. O. 7. num. 14.

Anton. Fab. in C. lib. 4. T. 30. d. 22. num. 2.

Hartm. Pift. Observ. 63.

Carpzov. p. 3. C. 24. def. 16. num. 1.

Tum, quia emtor nummos cogitur irrevocabiliter facere venditoris.

Dn. Richt. Vol. 1. Conf. 37. num. 12.

Quod non faceret, si facultas revendendi annuos redditus in arbitrium & potestatem ejus collata esset. Tum etiam, quia contractus hic limites usurarii attingeret, si venditor pretium reddere cogeretur.

Rauchb. p. 1. q. 19. num. 1. § num. 16.

Add. d. Ord. Polit. de Anno 1548. Tit. von wucherlichen Contracten. §. 8.

Verba Reccessus ita se habent :

Und die Loßkündigung der Güld = Verschreibung auf Wiederkauff / wie Wiederkauffs Rechte / soll bey dem Verkäufer und nicht bey dem Käufer stehen / unangesehen wie dieselbige Güld = Verschreibung gestellet / und was darüber gegeben / genommen / oder gehandelt / wollen wir / daß dasselbe und alle andere unziemliche Pacta oder Bedinge für wucherlich und unkräftig geachtet / gehalten und von dem Richter erkannt werden sollen.

Si itaq; in horum emtione nihilominus emtor retrahendi potestatem sibi reservet, pactum hocce, tanquam in captationem usurarum appositum, illicitum reputatur.

Althuf. Dicæol. lib. 2. cap. 2. num. 47.

Carpzov. p. 1. Dec. 9. num. 4.

Id. p. 3. c. 24. d. 17. num. 1.

B

Add.

Add. Ordin. Polit. de Anno 1548. Tit. von wucherlichen Contracten. cit. §. und nachdeme. 8.

Etiamsi contrahentes Imperii Constitutionibus expressè renuntiaverint.

Hahn. Tit. de usur. & fruct. num. 14.

Quia ejusmodi renunciatio, ne quidem jurata, contra Imperii LL. & Constitutiones valida est.

Carpz. p. 3. C. 24. def. 17. num. 8.

Limitationes ratione hujus negotii vide apud

Hahn. Tit. de usur. & fruct. num. 14.

Inter eas autem hasce pro nunc annotare lubet, si forsan venditor moram in præstandis annuis redditibus commiserit, quo casu emtori potestas redimendi sortem competit.

Carpz. ad C. Elect. 24. p. 3. def. 18.

Id. p. 1. decis. 9. num. 6.

Anton. Fab, in C. lib. 4. Tit. 30. def. 22. num. 6.

Et hoc multò magis procedit, quando in casum moræ, à venditore commissæ, ex pacto sibi emtor facultatem sortis repetendæ reservavit

D. A. zu Speyer, de Anno 1600. §. ferners ist bis anhero. 35.

Porrò, si contrahentes ab emtione recesserint, eamq; in mutuum converterint

Dn. Richt. in Tr. de privileg. Cred. c. 2. memb. 6. n. 11.

Carpz. p. 3. C. 24. def. 19.

§. 7.

Ultima descriptionis verba : *ut venditori pretium intra certum tempus, vel ad certum tempus, vel quandocunq; iterum offerenti res vendita restituatur*

ex l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

manifesta evadunt, no striq; pacti tenorem continent, quod scil.

scil. sive ipse venditor, sive etiam ipsius heredes emtori pretium vel quodcumque, vel etiam intra certa tempora obtulerint, fundus venditus restituendus veniat.

d. l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

Unde postmodum regulariter juxta arbitrium venditoris emtor ad rem retrovendendam cogi poterit.

Zoëf. de retract. num. 2.

CAP. II.

Personas, quibus & contra quas jus hoc ex predicto pacto questum competat, examinans.

§. I.

PActum hocce de retrovendendo non tantum ipsi venditori, verum etiam ejus heredibus prodest, cum pacta regulariter ad heredes transeant.

l. 49. ff. de O. & A.

Gail. 2. O. 2. num. 3.

ubi disertis verbis dicit: quod conditio potestativa, cujus implementum versatur circa resolutiones contractuum, ad heredes transmittatur. Et hæc assertio ampliatur, ut procedat (1) non solum *in liberis & descendantibus*

Hartm. Pist. l. 1. q. 21. num. 2.

Mod. Pist. Conf. 11. incip. Solche Fragen. n. 7. v. 1.

Dom. Card. Tusch. Pract. Concl. lit. P. Concl. 25. n. 4.

Sed etiam (2) *in heredibus collateralibus*, ad quos jus redimendi, ceu jus quoddam obligationis ex contractu vel pacto acquisitum, transit.

Dn. Richt. de pact. pag. m. 239.

Imò in omnibus aliis etiam extraneis & ulterioribus heredi-
bus locum habet, cum appellatione heredum omnes here-
des in infinitum veniant.

l. 65. ff. de V. S.

Sive (3) *heredum facta fuerit mentio, sive non.*

l. 9. ff. de probat.

l. 13. C. de contrah. & committ. stipul.

ibiq; Dn. Brunn.

Hartm. Pist. *Observ. 154. num. 3. & 5.*

Dom. Card. Tusch. *dict. loc.*

Ut maximè enim concedatur, pactum de retrovendendo
esse personale, exinde tamen heredis persona haudquaquam
ab eo excluditur, quia cum contrahente heres usque eò me-
gnam habet similitudinem, ut etiam, ratione juris, eadem cum
ipso persona esse censeatur.

l. heredem. 59. ff. de Reg. Jur.

Carpzov. p. 2. C. 1. D. 10. num. 4.

Tùm notandum, quòd intentio contrahentis talis in dubio
esse præsumatur, ut non solum sibi, sed etiam heredibus suis
omnibus modis prospiciat.

l. 9. ff. de probat.

Perez. ad C. tit. de pact. inter emt. & vend. n. 8.

§. 2.

Addunt (4) & plures hanc extensionem, quòd idem ob-
tineat, licet particula taxativa, quòd venditori soli, vel illi
tantum competere debeat jus reluendi, fuerit addita.

per l. 8. §. 4. ff. de pignorat. act.

Hartm. Pist. O. 154. num. 4. & seqq.

Hinc & Bald. asserit, dictionem taxativam excludere tantum
personas planè extraneas, non autem successores. Urgent
denique & hoc, quòd taxativa dictio non excludat casus si-
miles, eandem vel similem rationem habentes. Verum

utut

utut hæc speciosa sint, attamen alii Dd. contrariam appro-
bant sententiam, quòd scil. heredes hoc casu non admittan-
tur, partim

propter *L. non solum. §. ff. de liberat. legat.*

Ubi tale legatum: Heres meus à solo Lucio Titio ne petito,
ad heredem Lucii Titii non transit. Partim etiam propter
rationem, quòd dictiones taxativæ affirmativè positæ omnes
alias personas & casus præter expressos, excludant. Et hanc
posteriolem sententiam approbat

*Tiraqvell. de retract. convention. §. 1. Gloss. 6. num. 6.
& seq. ubi ad dubia in contrarium proposita re-
spondet.*

Imò & ipse dissentiens Pistor. hanc suam doctrinam eo in
casu limitat, quando venditor sibi ipsi & nulli alii jus reluen-
di reservavit: *Wenn ers für sich selbst und keinen andern zum
besten wieder an sich bringen möge /* qua clausula pactum per-
sonale celebratum atque heredes exclusos esse probat

num. 23. usq. ad fin.

Add. Dn. Richt. de pact. p. m. 240.

Berlich. p. 2. Concl. 2. n. 26.

Insuper pactum, quo demonstratio certæ personæ facta est,
non transire ad heredes, ex aliis deducit & refert:

Berlich. p. 2. C. 2. n. 25.

Vide etiam de hac re plenius

Fulv. Pacian. de probat. tit. 1. c. 31. n. 8.

Bertazol. de claus. Instrument. claus. 12.

§. 3.

Nec silentii sipariò hîc involvendum est, quòd ex præ-
dicto pacto emergens jus, mediò cessionis, in alterum etiam
extraneum transferri queat, ut rectè post

Tiraqvell. de retract. consangu. §. 26. Gloss. 3. n. 1.

B 3

statu-

Statuunt

Fachin. *lib. 2. controvers. c. 11.*

Zoëf. *de retract. n. 7.*

Dom. Card. Tusch. *Praët. Concl. lit. P. Concl. 25. n. 13.*
aliivé plures.

Tum quia ea, quæ ad heredem transmittuntur, alteri cedi possunt.

arg. l. 42. ff. de administr. tut.

Tum etiam, quia secundum juris ordinem jura & actiones, tam personales, quam reales, in alium conventionibus transmitti queunt.

l. 22. in fin. C. mandat.

Carpz. p. 2. C. 1. Def. 12.

Et quæ quis per se potest, ea etiam per alium facere non prohibetur. His adde, quòd hæc facultas moralis regulariter ad personam non sit restricta, adeoque perinde, ut alia jura, per cessionem in aliam personam rectè transferatur.

Dn. Struv. Exerc. Pand. 23. th. 45.

Dissentiunt quidem

Ruin. lib. 1. cons. 72. ac

Peretz. ad C. de pact. inter emt. & vend. n. 13.

Eorum tamen dubiis satisfecit

Fachin. d. loc.

Quod si verò inter principales personas hæc inita fuerit conventio, ut venditor ipse redimat, nec alteri jus istud cedat, tunc, quod convenit, servandum est, nec valet cessio.

l. 1. §. si convenit. 6. ff. deposit.

Berl. p. 2. C. 2. n. 28.

Cagnol. in l. 2. C. de pact. inter emt. & vend. col. 8. vers. limita nisi pactum.

Extra hunc casum, licito modo factâ cessione, omne jus, quod cedenti venditori in rem venditam competeat, cessiona-

tionario competit, & actio, quæ competebat cedenti, com-
petere incipit ei, qui jure cedentis utitur.

Gail. l. 2. O. 26.

Tabor. in *Thesaur. Loc. Comm. Jurispr. l. 3. cap. 16.*

ax. 2.

§. 4.

Sed hîc non incongruè quæritur: Si venditor habeat
plures heredes, & unus heredum offerat totum pretium, an
emptor teneatur illi totam rem revendere? Resp. Quod sic,
quia coheredes illius, qui obtulit, possunt contra eum, ut
rem communicet, agere restituto pro portione pretio.

Tiraq. de *retract. convent. §. 1. Gloss. 6. n. 37. ubi plura
proponit argumenta huc facientia.*

Dom. Card. Tusch. *Pract. Concl. lit. P. Concl. 29. n. 24.*

Dn. Brunneman. *ad l. 2. C. de pact. inter emt. & vend.*

Hinc porrò notandum, si à duobus cum pacto de retroven-
dendo res vendita sit, quòd unus ex illis jus redimendi pro
sua quidem parte adversus autorem ejusque heredes non ha-
beat, nec audiatur, si partem pretii offerat, ut partem solum-
modo redimat.

Berlich. p. 2. *Concl. 2. n. 31.*

Nicol. Boër. *dec. 251. n. 2.*

Quod si verò totum pretium obtulerit, emptor ei revendere
teneatur.

per l. 78. §. 2. ff. *contrah. emt.*

Fachin. *lib. 2. controvers. c. 2.*

Socius tamen totum pretium offerens ac integram rem re-
dimens debet præstare cautionem de retrovendendo socio,
si is imposterum eam habere ac redimere velit.

Boër. *d. dec. 251. n. 1.*

Dom. Card. Tusch. *d. lit. P. Concl. 28. n. 1. & seq.*

Berlich. *d. p. 2. Concl. 2. num. 32. & 33.*

Schnei-

Schneidew. *ad §. actionum. 28. rubr. de Action. ex vend.*
num. 19. & 20.

Dn. Carpz. *p. 2. C. 1. def. 11.*

Dn. Brunnem. *ad d. l. 2.*

Hæc hæctenus de personis, quibus jure hoc uti concessum est, dicta sunt.

§. 5.

Methodi ratio insuper exigit, ut eas in scenam quoque producamus personas, contra quas hujus juris exercitium concessum est, ubi in limine quasi susceptæ considerationis se primò offert emtor, utpote qui, oblatò iterum pretiò, ad rem restituendam omninò adstrictus est.

l. 12. de præscript. verb.

l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

Emtorem deindè excipiunt ejus heredes, eodem nexu obligati. Namque heredes factò defuncti, dummodò LL. bonisve moribus haud sit contrarium, contravenire minimè possunt nec debent.

l. 14. C. de R. V.

l. 7. C. de negot. gest.

Dn. Richt. *V. 1. cons. 52. n. 12.*

Id. *Det. 65. n. 8.*

Dn. Carpz. *p. 3. C. 15. D. 49.*

Id. *in Resp. lib. 6. Resp. 73. n. 8.*

Sed quod illi placuit, ratum quoque habere tenentur.

Nov. 48. in præf. l. 149. ff. de R. J.

Quo casu conscientiam ejus exonerant.

Tab. *in Thes. Jurispr. l. 8. c. 5. ax. 6.*

Fab. *in C. l. 7. Tit. 4. d. 1. n. 14.*

Ratio adhuc alia dari potest, quod omnia pacta, tam activè, quam passivè, ad heredes transeant, etiamsi eorum non sit factio mentio.

l. 9. ff. de probat.

Schneidew. *§. item. n. 24. §. actionum. num. 17. §. de action.*

Bald. *Conf. 12. Vol. 2.*

Bernhard. *Wurms. Pr. Obs. 4. n. 15. p. 287.*

Addiderim & hanc rationem, quòd heres in universum jus defuncti succedat, cumque eo in omnibus eadem censeatur persona.

Nov. 48. l. 11. ff. de divers. temp. prescript.

Adeoqve factum defuncti teneatur præstare.

Mod. *Pist. p. 4. q. 140. n. 2.*

Carpz. *p. 3. C. 14. def. 17.*

apprimè, quia monente Jcto

in l. 1. de injur.

heres omnes nervos eò intendere debet, quòd fama demortuorum virorum post cineres etiam maneat illæsa.

Tùm sequuntur minor & Ecclesia. De minore emtoris herede consule

Zoëf. de retract. n. 7. §. 9.

ubi dicit, quòd tali in casu nec decretò Magistratus, nec aliis solennitatibus, puta, Tutoris vel Curatoris autoritate opus sit. Hic enim nulla circumventio metuenda est.

Tiraq. de retract. convent. §. 1. Gloss. 6. n. 28.

Boër. Dec. 182. n. 24.

Fachin. lib. 2. controvers. cap. 3.

Carpz. p. 2. C. 1. def. 14.

§. 6.

De Ecclesia idem quoque judicium ferendum est, quippe quæ minori aliàs æquiparatur, ejusque jure quovis tempore utitur.

Fab. in C. lib. 1. T. 9. def. 20. num. 10.

Hartm. Pist. Observ. 68.

C

Carpz.

Carpz. p. 1. C. 28. def. 116.

Accedit hinc ratio certè plausibilis, quòd injuriæ & iniquitatis insimulari posset Ecclesia, si rem emtam, sepositò hoc pactò, contra mentem

l. 7. §. 7. de pact.

retineret, vel potius auferret & ita cum alterius jactura, LL. reluctanter, fieret locupletior.

l. 206. ff. de Reg. Jur.

Quod tamen de ea nequaquam præsumendum est, utpote quæ cultrix & auctrix justitiæ audit.

Carpz. p. 2. C. 12. def. 13. num. 3.

Eòq; ipsò alteri præjudicare non solet

Bald. in l. 1. C. de Episcop. & Cler.

Prætereà in aprico est, ita piis locis favendum esse, ne aliis injuria accrescat. Quapropter quantopere etiam ea sint privilegiata, intra terminos tamen privilegii se continere debent.

Add. Zoël. de retract. num. 8. & 9.

§. 7.

Quæritur autem, num liberentur emtores, si interesse præstare velint? Neg. Quia omnis obligatio iisdem modis, per quos nascitur, dissolvi debet.

Gail. lib. 2. O. 26. num. 5.

Obligatio autem de retrovendendo nata est mediante rei traditione, ergò rei traditione etiam dissolvi debet:

Berlich. p. 2. C. 2. num. 38.

Aliud quoque pro alio invito venditori obtrudi nequit contra pactum, quod dat legem contractui ejusq; pars est

l. 73. ff. de V. Obligat.

Atq; hanc sententiam veriore & receptiore esse tradit

Pinell. ad l. 2. C. de rescind. vendit. p. 2. c. 3. n. 20. & seq. ubi plures eandem sententiam tenentes refert.

Probat

101.

Probat insimul eam

l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

dum conventionem, ut redditio pretio res restituatur, pro
justa habet, quæ verba nil nisi obligationem ad rem po-
nunt.

Fachin. lib. 2. Controvers. c. 8.

Hæc tamen assertio limitatur, ut procedat eo in casu, si em-
tor rem cum pacto retrovenditionis emtam adhuc possi-
deat, tunc enim præcisè eam tenetur tradere, nec præ-
statione ejus, quod interest, liberatur. Aliud obtinet, si rei
tradendæ facultatem amplius non habeat.

Arum. disp. ad ff. 13. th. 8.

Zoëf. dict. loc. num. 12.

Et hæc quidem in emtore ejusq; heredibus obtinent, exinde
tamen minimè gentium concludendum est, laudatum jus
contra tertium possessorem quoque dari, cui ab emtore res
iterum vendita est.

Dn. Richt. V. 1. Cons. 85. num. 2.

Quia pactum retrovenditionis non afficit ipsam rem, ideòq;
ex eo non nascitur actio in rem, sed personalis, quæ datur
contra personam emtoris, cum quo venditor contraxit.

l. fin. ff. de contrah. emt.

l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

ibiq; *Dn. Brunneman.*

Dn. Richt. Tr. de pact. p. m. 141.

Idem V. 2. Consil. 85. num. 3. & seqq.

Zaf. lib. 1. Cons. 12. num. 34.

Bernhard. Wurmf. sup. alleg. loc.

Hartm. Hartman. pract. forens. lib. 2. Tit. 22. Observ. 5.

num. 7.

ubi dicit, quòd ita se habeat communis opinio, à quâ in ju-
dicando non sit recedendum. Huc pertinet, quòd natura

C 2

actio-

actionum personalium sit, ut personam obligati non egre-
diantur.

Mod. Pist. Conf. 13. quest. 2. num. 22.

Nec dentur contra singularem possessorem.

Berlich. p. 2. Concl. 2. num. 14.

Hoc tamen assertum eò in casu limitationi subiacet, quando
cum nostro pacto vendens reservat sibi jus in re, quod vir-
tute hypothecæ constituitur. Nam actio hypothecaria rea-
lis est, quæ in successorem singularem transit.

l. pignoris. 17. ff. de pignor. l. pignoris. 18. C. eod.

Et hæc conclusio in hypotheca speciali indubitata est, de ge-
nerali quidem adhuc controversia existit, verum quod & ge-
neralis eundem producat effectum, latius demonstrat

Alexand. Trentacinq. lib. 3. Variar. Resolut. sub rubr.

de emt. resol. 10. num. 18. § seq.

Quæ assertio eò magis procedit, si pactum retrovenditionis
judiciali fuerit firmatum hypothecâ,

teste Carpz. p. 2. Constit. 1. def. 17.

Plures limitationes huc spectantes prolixè explanavit

Berlich. p. 2. Concl. 2. num. 17. § seq.

Confer. Richt. de pact. pag. m. 241.

præcipuè Trentacinq. dict. resol. 10. num. 19. § seq.

CAP. III.

Pacti de retrovendendo Objectum discutiens.

§. I.

Objectum præsentem in materia constituunt res omnes,
quæ in commercio sunt, h. e. usui hominum inservien-
tes, juxta Paulum in

l. 34.

l. 34. §. 1. ff. de contrah. emt.
Quas autem natura, vel gentium jus, vel mores civitatis com-
merciò exuerunt, earum venditio frustrà fit,

alleg. l. 34.
nec consequenter retrovenditio procedit.

§. 2.

Accuratori verò mentis trutinã hîc examinandum erit:
Num feudũ quoq; , inter res objecti vicem sustinentes com-
modè referri queat? Licet quæstionem hanc alii pertracta-
verint, de ea tamen exercitii gratiã mentem meam quoque
aperire placuit. Emtionem nimirum esse titulum acqui-
rendi feudum omnibus numeris perfectum, certò mihi per-
suasum habeo, propter text.

l. F. 1. in fin. l. F. 7. §. 24.

Neutiquam enim ejus naturæ inimicum est, ut pretiò com-
paretur.

*Rosenthal. de feud. c. 1. concl. 2. & c. 2. concl. 61. n. 1.
& seq.*

Nec, quamvis emtione ceu modò licitò acquisitum sit, feu-
di essentiam mutat, sed adhuc expressè beneficii & quidem
proprii nomine venit, ut variis rationibus probat

Dn. Struv. in Synt. J. Feud. c. 4. aph. 15. n. 2.

Positis hisce vera inferitur conclusio, pacta retrovenditionis
in feudis quoque recipienda, masculèque esse propugnanda.

Schrad. Tr. Feud. p. 9. c. 1. n. 19.

§. 3.

Prætereà probè notandum, quòd ut emtio venditio re-
dituum annuorum jure approbatur, ita etiam pactum retro-
venditionis admittat.

Wesenb. in w. de usur. & fruct. n. 14.

Sive reditus in pecunia, sive frumento, vel aliis rebus constituatur.

per text. in l. 14. §. verum. C. de SS. Eccles.

Ipsi namque Pontifices rectæ rationi conformem judicarunt hanc venditionem annuorum redituum.

in c. 1. & 2. Extrav. comm. de emt. vendit.

Add. Bald. V. 2. Cons. 154. n. 1.

Id. Vol. 5. Cons. 292.

Imò hodiernâ luce majorem Theologorum & Canonistarum partem eam servare integram, literarum monumentis consignatum reliquerunt

Tessaur. Dec. Pedemont. 154. n. 2.

Tiraquell. de retract. gentil. §. 1. gloss. 6. num. 15.

Et rectè, me hercle, siquidem redituum annuorum emtionem venditionem sub hoc pacto usurarii contractus naturam haud induere, ex seq. ratione perspicuum reddam. Cùm emtionis venditionis essentialia in eo nequaquam deficient, utriusque scil. contrahentis consensus, pretium, seu certa pecuniæ summa, & merx sive reditus annuus. Quò factum est, ut hicce contractus justâ ratione Sanctionibus Imperii fuerit approbatus.

Dn. Richt. Vol. 2. Cons. 335.

Matth. Coler. p. 3. c. 9. n. 155.

Nostræ tamen assertioni hanc annectendam censuimus limitationem, si nimirum reditus isti justæ pensionis, puta de singulis centenis annuis quinque, limites non egrediantur.

Hartm. Pift. Obs. 65. n. 1.

Dn. Carpz. p. 3. C. 24. D. 13. n. 6. & 7.

Berlich. p. 1. Dec. 3. n. 5.

Carpz. lib. 4. Tit. 6. R. 48. n. 6.

Idque ipsum luculenter probatur ex

Ordin. Polit. de Anno 1548. sub Tit. Von wucherlichen Con-

Contracten. §. Und nachdem die **Wiederkauff**
Gülden. *vers.* Und was darüber gegeben / genoms
men oder gehandelt / wollen wir / daß dasselbe für
neuerlich und unkräftig geachtet / gehalten und ers
kennet werden solle. *et c.*

Sin verò hujusmodi emtio præfatam sicq; justam pensionem
excedat, reductio ad legitimum usurarum modum fieri
debet.

Dn. Richt. Tr. de Privileg. Cred. c. 2. membr. 6. num. 3.

Vincent. Hond. Vol. 2. Cons. 17. num. 25.

Imò illud, quod ultra quincunces usuras solutum est, forti
imputatur & de ea deducitur.

Id. Dn. Richt. d. loc.

Caspar. Roderic. de ann. & menstr. reddit.

Et ita in Scabinatu Jenensi mens. Jan. Anno 1630. respon-
sum fuit in causa **Braun Friedrichs** / contra **N. N.** So viel jeder
Termin über 5. fl. von 100. fl. ausgezahlt oder noch restiret / ist
die **Übermaß** in sortem zu computiren und **B.** ihm an dem **Ca-**
pital abfürzen zulassen schuldig **B. N. W.** Et hoc jure nos
uti, idque in Camera observari, testis est omni exceptione
major

Gail. l. 2. O. 11. in fin.

§. 4.

Num verò redditus annui inter immobilia recenseantur?
hic quærare de nihilo non erit. Resp. Affirmando

Coler. conf. 28. n. 151.

Carpz. p. 1. C. 5. def. 16. n. 2.

Dn. Richter. Vol. 1. conf. 14. n. 3.

partim per textum expressum in

*Clement. 1. vers. cumq; annui redditus inter immobilia
censeantur de V. S.*

partim etiam per

l. 14.

l. 14. pr. C. de SS. Eccles.

Et rationem, quod jura & actiones ad res immobiles competentes, vel redditus annui ex immobilibus debiti, pro immobilibus habeantur. Et hæc sententia sine dubio procedit, si annui redditus in prædiis sint constituti, vel ex bonis immobilibus debeantur. Quod si verò annui redditus ex sola obligatione & conventionione debeantur, res altioris indaginis est; Quamvis non desint, qui hos redditus inter bona mobilia referant, vid.

Schrad. de feud. p. 3. c. 3. n. 3.

Alii tamen contrarium rectius defendunt, quod scilicet ejusmodi annui redditus ex sola obligatione debiti, modò perpetui sint, pro immobilibus habeantur, tum

per dict. Clement. x. de V. S.

Tum, quod ejusmodi annui redditus quotannis renascantur, sicque in fructu sint. Omnes autem res, ex quibus fructus percipiuntur, inter immobilia referuntur

Berlich. p. 3. Concl. 34. num. 12. & seq.

Et hanc posteriorem sententiam approbavit quoque Elect. Saxon. in suis

Nov. p. 3. Const. 24. §. Wenn aber ein Wiederkauff. ibiq.

Moller. num. 1. &

Carpz. def. 1.

CAP. IV.

Tempus, quod in pacto retrovenditionis observandum, evolvens.

§. I.

PRiusquam tempus exponam, de pretii restitutione nonnulla quoque proponenda sunt. Nam ad hoc, ut relutio

2024

tio locum habeat à redempturo regulariter requiritur (1) oblatio ejusdem pretii, quod vel accepit venditor, vel etiam tempore retractus justum est.

Loëf. de Retract. num. 18. ibiq; allegat. Dd. cum

Cagnol. ad l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

Tiraqvell. de retract. convent. §. 1. Gloss. 3. num. 1.

& 2.

Molin. de J. & J. Tr. 2. Disp. 376. num. 2. 3. & 4.

Dn. Struv. Exerc. ad w. 23. th. 46.

Dn. Richt. de pact. p. m. 250.

Berlich. p. 2. C. 2. num. 40. & seqq.

Et quidem (2) totius,

l. 13. §. 8. ff. de act. emt.

Sicuti enim solutio, ita & oblatio (quæ præsentem in materia solutionis vice fungitur)

l. 2. C. de pact. inter emt. & vend.

particularis infinitis ferè incommodis fenestram quasi aperire solet, ideòq; invito creditori fieri nequit.

Perez. in C. de pact. inter emt. & vendit. num. 12.

Realiter (3) facta. Ficta enim aut simulata non sufficit.

Id. dict. loc.

Conjuncta (4) cum impensarum atqve meliorationum restitutione, quæ scilicet ad perpetuam rei venditæ utilitatem factæ sunt.

Dn. Struv. Ex. ad w. 23. th. 46.

Dn. Carpzov. p. 2. C. 1. def. 27.

Berlich. p. 2. Concl. 2. num. 48.

Coler. Conf. 29. num. 61.

Dn. Richt. de pact. pag. m. 273.

Dominic. Card. Tusch. Pract. Conclus. lit. P. Concl. 29.

num. 3.

Ne scilicet venditor cum emtoris jactura locupletetur, contra

D

l. 206.

(1) l. 206. ff. de Reg. Jur. Dn. Carpz. p. 2. C. 1. def. 27. num. 2.

S. 2.

Hæ tamen æstimandæ sunt secundum tempus, quò res vendita redimitur, non verò secundum tempus præteritum, quò impensæ sunt factæ.

Dn. Richt. de pact. d. l.

Berlich. p. 2. C. 2. num. 28.

Inter eas verò neutiqvam referuntur tributa, collectæ, aliæq; onera realia, Zinsen/ Geschoß und Steuer. Hæc enim ab emtore, quia is fructus est lucratus, non possunt repeti. Et ira Scabini Lipsienses An. 1552. ad quæstionem Thomæ Naundorffs pronunciarunt: *Das Ihr dem jüngsten Bruder die Güter wieder abzutreten schuldig/ aber die Steuern/ die Ihr von denen Gütern habt geben müssen/ tragt Ihr allein billich. D. N. W.*

Dn. Richt. dict. loc.

S. 3.

Hiscæ præmissis, accedimus ad tempus in retrovenditionis pacto observandum, ubi pro majori declaratione ante omnia distingvendum est: An tempus, intra quod retrahat venditor rem venditam, determinatum fuerit, nec ne? Posteriori casu, si scil. nullum certum retrovenditioni adjunctum sit tempus, itidem vel venditor simpliciter sibi reemtionem reservat eo in casu, quò emtor rem vendere voluerit, & tunc expectare debet, usq; dum res venalis fiat, illamq; emtor revendere velit, quia nemo invitus ad rem suam vendendam cogitur.

l. 5. C. de O. & A.

Et ita in Collegio Jenensi Mens. Octobr. An. 1638. P. M. zu K. responsum fuit: *Weil Ihr euch in dem Kauff- Brief/ der*
Wies

Wiederlösung halber also verschrieben / wenn Käufer es wieder
verkauffen wolte / 2°.

Richt. de pact. pag. m. 227.

Id. V. 2. Conf. 240. num. 3.

Vel etiam venditori quocunque tempore & pro suo arbitrio
jus reuentionis vel redimendi potestas permessa est, & tunc
juxta legem conventionis illam semper & pro lubitu reeme-
re potest

juxta l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

§. 4.

Sed hoc casu posteriori pulchrum & subtile exoritur du-
bium: Num præscriptione excludatur venditor, an verò per-
petuò pretium solvere ac rem redimere possit? Quod intra
30. annos debeat offerre pretium, juris nostri principia sva-
dere videntur, quia ex pacto resultat actio personalis, quæ
spatio 30. vel 40. annorum tollitur.

l. sicut. 3. C. de præscript. 30. vel 40. ann.

Quoties enim ex facultate vel jure quæritur aliquod jus, illud
præscriptibile est, ut tenent

Bartol. ad l. 1. ff. de condict. ex leg.

Felin. ad rubr. x. de præscript. num. 15.

Unde Dd. hanc veram & communem opinionem vo-
cant, à quâ non recedendum in judicando & consulendo,
sicut & eandem post veteres fermè omnes Theoretici appro-
baverunt.

Vid. Perez. ad C. de pact. inter emt. & vend. num. 22.

Zoëf. de retract. num. 32.

Dn. Struv. Ex. 43. th. 22.

Verùm, his non obstantibus, Praxis contrariam recepit sen-
tentiam, quod scil. venditor ejusq; heres possit perpetuò, non
obstante ullâ præscriptione, rem venditam retrahere, si pa-
ctum generaliter sine præfinitione temporis conceptum sit.

D 2

(1.) Quia

(1) Quia ex conventionione partium obligatio & actio potest
extendi in infinitum, ut

arg. text. in l. si ita stipulatus. 109. ff. de V. O.

concludit

Gomez. tom. 2. Var. Resol. c. 2. num. 28.

(2) Quia in

l. 31. §. 22. ff. de adilit. Edict.

dicitur, si inter emtorem & venditorem convenerit, ut in per-
petuum redemptio fiat, quòd conventio valeat. Accedit (3)

l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

& ratio, quòd in contractibus conditio posita possit quando-
cunque & perpetuò impleri.

Bartol. & Dd. comm. ad l. hac conditio. ff. de condit. &
demonstrat.

Hancq; posteriorem sententiam defendunt

Gomez. Tom. 2. Var. Resol. c. 2. num. 28.

Fachin. lib. 2. controu. c. 13.

Quin etiam ipse Serenissimus Elector Saxoniae approbavit,
constituens, ut nullo unquam tempore, ne quidem centum
vel pluribus annis, huic pacto praescribatur.

Novell. Elect. August. p. 2. C. 1. ibiq;

Dan. Moller. in Comm. num. 1. & seqq.

Berlich. p. 2. C. 2. num. 87. & seqq.

Sicq; etiam Lipsienses & Wittebergenses ex Constitutione
Saxoniae Electoris pronunciaffe, refert

Borcholt. in tract. de usur. cap. 6.

Eandem sententiam defendit

Virgil. Pingiz. q. Saxon. 41.

Huc spectat Responsum Jctorum Helmstadiensium die 24.
April. An. 1612. latum, in verb. Wosern N. N. durch die bey
dem Verkauf der streitigen Aecker gewesene Zeugen oder sonst
nicht gebürlich darthun kan / daß Er dieselben Aecker von Käufer
N. N.

N. N.

1028

N. N. oder seinen Erben seines Gefallens durch einen Wiederkauff
wiederumb an sich zu bringen / iederzeit bemächtiget zu seyn auß-
drücklichen bedinget / daß Er alsdenn gedachtes N. N. nachgelassene
Wittib darum zu belangen nicht befugt / sondern Sie seines Eus-
chens ungeachtet darbey zu lassen. Ita quoque in Collegio Je-
nensi Mens. Jun. A. 1607. Balthasari & Georgio Rotermunda
zu Böldenig responsum fuit.

Dn. Richt. V. 2. Conf. 240. num. 19.

§. 5.

Priori casu, ubi scil. certum tempus appositum, vel deter-
minatum fuit, illud observandum est.

Gomez. d. c. 2. num. 27.

Apponitur autem tempus retrovenditioni dupliciter: Vel
enim venditor intra certum tempus (v. g. binnen zehn Jah-
ren) sibi jus reluendi sive redimendi reservat, & tunc qui-
dem intra illud tempus exercere potest.

Perez. ad C. de pact. inter emt. & vendit. n. 22.

Dn. Struv. Ex. ad w. 23. th. 43.

Eò verò elapsò non amplius integrum est redimere, etiamsi
venditor decedat, relicto herede minore.

Gomez. cit. cap. 2. num. 27.

Qui hanc indubitata juris conclusionem esse testatur. Per-
missum enim ad tempus, post illud prohibitum esse censetur.

l. 23. ff. de stat. liber.

l. 34. §. ult. ff. de legat. 2.

Et conditio intra tempus expressum implenda, post illud ad-
impleri nequit.

Gloss. & Dd. in l. 1. C. de instit. & substit.

Carpz. lib. 5. R. 28. num. 7.

Hartm. Pift. Obs. 223.

ubi multos allegat Dd. & postea hanc assertionem limitat,

D 3

si ven-

si venditor justum habeat impedimentum, quod rem venditam intra tempus praefinitum redimere non potuerit, veluti nonnullos casus laudatus Autor

ibid. num. 7.

recenset, & tandem concludit, quod, impedimento probato, mora purgari & venditor ad redimendum admitti possit. Idem probant

Virgil. Pingiz. *Sax. quest. 6. num. 15.*

Dn. Richter. *de pact. p. m. 228. num. 87.*

§. 6.

Vel etiam ad certum tempus retroemptio suspenditur, v. gr. (auf zehen Jahr lang wieder kaufflichen) ita scil. ut tempus adjiciatur tanquam terminus a quo. Et tunc, decennio elapsio, facultas redimendi demum competere incipit.

Dn. Struv. *Ex. m. 23. th. 43.*

Quia quod post tempus permissum, ante prohibitum videtur.

l. 21. ff. de constit. pec.

Et ita durante adhuc tempore venditor emtori molestiam creare & jus reluendi exercere non debet

Dn. Richt. *de pact. pag. m. 229.*

Quae sane mens videtur fuisse contrahentium, quae obligationi legem dat & formam.

l. 1. §. si conveniat. ff. de pos.

l. 52. ff. de O. et A.

CAP. V. ET ULTIMUM.

De effectu hujus pacti.

§. 1.

SI emtioni & venditioni hoc pactum adjiciatur, eum effectum habet, ut cogatur emtor ad retrovendendum, quando scil. rem habet, prout

ex

1027

ex cap. 2. §. 7. huj. Dissert. latius patet.

Add. Perez. ad C. de pact. inter emt. & vendit.

Carpz. p. 2. C. 1. D. 15.

Itaque ad fidem contractus servandam datur actio, quæ ex ipso principali contractu competit scil. ex vendito, ad implendum ea, quæ convenit.

l. 13. §. 19. ff. de act. emt.

Perez. d. l. num. 14.

Zoëf. de retract. num. 3.

Sunt quidem nonnulli, qui volunt, agi posse præscriptis verbis, alii utramque actionem ex vendito & præscriptis verbis concurrere dicunt.

per l. 2. C. de pact. inter emt. & vend.

Verum in hanc sententiam rejicit

Perez. ad C. d. loc.

propterea, quod actio præscriptis verbis subsidiaria sit, quæ in defectum actionum ex contractibus innominatis ortarum subministratur.

l. 2. & 3. ff. de præscript. verb.

Ad obstantia verò verba

l. 2. C. de pact. inter emt. & vendit.

respondet, quod Alexander Imperator præscriptis verbis actionem quidem proponat, ex sententia illorum, qui ex veteribus ita sensere, sed corrigat postmodum in verbis subsequentibus.

§. 2.

Ut venditor hac actione cum effectu uti possit, pretium offerat, necesse est. Aliàs frustra agit, cum, qui petit contractum impleri, non debeat ex sua parte impedimento esse contractui. Oblatò verò pretiò & impensi, emtor ad restitutionem rei, ut subindè monitum, tenetur per

l. 2. C. de pact. inter emt. & vend.

Unde

Unde manifestum est, non redire dominium ipso jure ad pri-
mum venditorem, quia nemo rem suam, nisi à fure, condicit
l. ult. ff. usufruct. quemadmod. car.

Multi quidem statuunt, quod, oblatio & redditio sive depo-
sitione pretio, dominium ad venditorem ipso jure sine traditio-
ne redeat, inter quos comparet

Castrenf. cum aliis à Tiraquell. *de retract. convent.*
cit. Dd. & quidem argum. Legis commiss. ac ad-
ditionis in diem.

Verum nihil interest, quicquid obtineat in lege commissoria
& additione in diem. Aliter se res habet in retrovenditio-
nis pacto, quod non tam rem, quam personam afficit, ut
nova omnino opus sit traditione ad hoc, ut res ad vendito-
rem revertatur, cum conventio retrovendendi non sit tam
prioris venditionis resolutio, quam urgeat novam vendi-
tionem.

Perez. d. loc. num. 18.

§. 3.

Proinde venditio, cui pactum retrovenditionis adjici-
tur, pure & sine conditione celebratur, adeo, ut dominium
& possessionem rei in emtorem transferat.

d. l. 2. C. de pact. inter emt.

Tiraquell. *de retract. convent. §. 1. gloss. 1. num. 73.*

Quapropter si postea pretium conventum offeratur, non
tam prior venditio rescinditur, quam alia de novo celebrari
dicitur, quod & bene observavit

Anton. Fab. *decad. 22. Error. Pragm. c. 1.*

Si enim venditori emtor revendere debet, utique tanquam
Dominus vendit, neque enim rem propriam primus vendi-
tor rursus emere potest.

l. 22. §. 3. mand. l. 14. §. 3. de in diem addit. l. 45.
de R. J.

Quod

Quod in tantum verum est, ut nec pecuniâ oblatâ venditor
in rem agere, nec à tertio, in quem mediò tempore alienata
est, eandem vindicare possit, ex veriori sententia

d. l. 2. C. de pact. inter emt.

Quæ non solum in

c. 2. §. 7. huj. Dissertat.

proposita, sed & in Camera Imperiali approbata est,

teste Gail. *2. Observat. 16. num. 4.*

ibique Græv. *num. 3. & 4.*

Add. Moller. *ad Constit. Sax. 32. p. 2. num. 37.*

Idem obtinet, licet in pacto expressum sit, ne emtor alic-
net rem.

arg. l. 3. C. de condiçt. ob caus.

ibique Sichard. *num. 7.*

Frantzk. *ad Pand. Tit. de contrah. emt. vendit. n. 312.*

& seq.

Limitationes in

d. c. 2. §. 7. huj. Diss.

propositæ sunt

Add. Græv. *ad Gail. cit. Concl. 16. num. 1. & seq.*

§. 4.

Ex hisce porrò fluit, quòd emtor non teneatur fructus
mediò tempore perceptos restituere, ut patet ex

d. l. 2. C. de pact. inter emt.

Molin. *de Just. & Jur. tr. 2. Diss. 377. n. 4. & seq.*

Nam emtor interim, quoad res non redimitur, est illius do-
minus & consequenter fructus ex re sua perceptos suos facit
& lucratur.

l. 25. ff. de usur.

Gomez. *tom. 2. variar. Resolut. c. 2. num. 27.*

Perez. *ad C. de pact. inter emt. & vendit. num. 19.*

E

Aliud

Aliud obtinet, si post pretii soluti vel oblatis tempus percepti sint

per text. expr. d. l. 2.

Sed quid in fructibus tempore retractus pendentibus obtineat, adhuc controversi juris est. Multi putant, quod omnes in solidum ad offerentem pertineant, rationes hujus asserti proponit

Perez. ad C. d. l. num. 21.

Contrarium, & quod fructus pro rata temporis inter emptorem & venditorem dividendi sint, probat

Covarr. lib. 1. var. Resolut. c. 15. n. 16. & 17.

Add. Fachin. lib. 2. controvers. c. 14.

Hancque sententiam in practica & judiciis receptam esse, testatur

Dn. Carpz. p. 2. C. 1. def. 20.

Quamvis & suas patiatur limitationes, ut videre est apud

Berlich. p. 2. Concl. 2. num. 75. & seq.

In primis tenor pacti inspiciendus & secundum hunc controversia decidenda est. Rarissime enim fundus cum pacto de retrovendendo vendi solet, ut de singulis redemptionis qualitatibus & circumstantiis expresse non prospiciatur.

§. 5.

Quod de fructibus est dictum, idem etiam de incremento accedente asserendum erit, scilicet quod emptori debeatur, ut venditori cedere non cogatur, nisi & pretium ejus solvat. Dicunt quidem plures, commodum alluvionis prodesse venditori ad eumque pertinere, cum accessiones & augmentum alluvionis fundo cohæreant

l. 7. §. 1. ff. de acquirend. rer. dom.

Ejusque naturam sequantur

l. 13. ff. de acquir. rer. dom.

atque

1029.

atque ita simul cum fundo transeant ad venditorem, & ita
statuit cum allegat:

Berlich. p. 2. Concl. 2. num. 25. & seq.

Zoës. de retract. num. 28.

Verum cum (1) per emtionem cum pacto de retrovenden-
do dominium ve. è in emtorem transferatur, ut ex haftenus
dictis patet; Perfectâ quoque emtione (2) commodum
& incommodum omne ex re vendita emtorem sequatur,

l. 8 ff. de per. & comm. rei vendit.

Omninò quoque incrementum ad emtorem spectabit. Li-
cet ergo concesserim, venditorem redimere posse rem ven-
ditam cum augmento, attamen secundum jam dicta non ali-
ter hoc accipi debet, quam si venditor aestimationem au-
gmenti solvat, quod de omni incremento, sive factò homi-
nis, sive naturâ contingat, sive latens sive patens sit, intel-
ligendum est, ut latius demonstrat

Dn. Carpz. p. 2. C. 1. def. 18.

Add. Dn. Struv. Exerc. ad Pand. 23. th. 46.

§. 6.

Sed quæritur? An venditor rem venditam ab emtore
redimens laudemium denuò solvere cogatur? Respondent
nonnulli quod sic, interque eos

Anton. Fab. in C. lib. 4. tit. 42. def. 30.

Wehner. in observat. pract. vocab. Handlohn.

Zigler. ad Aur. prax. Calv. §. nobiles. num. 280.

Frantz. de laudem. c. 16. num. 58. & seq.

Si enim ex sententia Dd. ubi à contractu etiam nondum con-
summato per contrariam conventionem receditur, duplex
laudemium debetur (quod tamen minus verisimile est) Ergo
multo magis hic laudemium denuò solvendum esse dicunt,
propterea quòd contractus reverà consummatus fuerit &
emtore plenissimè rem per plures annos possederit atq; ex ea

fructus perceperit. Accedit juxta antea dicta, quod per re-
venditionem hoc agatur, ut res de novo acquiratur & domi-
nium ac possessio in venditorem primum transferatur. Alias
rationes adhuc proponit

Frantzk. d. l.

In contrariam sententiam tamen plures inclinant, inter-
que eos

Dn. Carpz. d. p. 2. C. 1. def. 23.

Zoës. de retract. num. 129.

propterea, quod retrovenditio non fiat ex nova causa, sed ex
causa antiqua inhaerente primæ venditioni. Jam dominus
recipiendo laudemium pro primo contractu, simul quoque
causam, ex qua retrovenditio fuit, comprobavit, in simul-
que pro ea laudemium recepit. Sed & hæc sententia suas
patitur limitationes, de quibus

Frantzk. d. c. 16. num. 71. & seq.

Quamvis etiam venditor ex reemptione laudemium regu-
lariter solvere non teneatur, tamen illud, quod primus em-
tor laudemii nomine ex prima venditione dedit, ipsi resti-
tuere tenetur.

Arius Pinell. ad l. 2. C. de rescind. vendit. p. 2. c. 3. num.
37. & 38.

Moller. lib. 4. Semest. c. 4.

§. ult.

Cessat hoc pactum retrovenditionis variis modis, præ-
primis si ipsi renunciaverit venditor. Remittentibus enim a-
ctiones suas regressus ad eas dandus non est,

l. 14. §. si venditor. ff. de adil. Edict.

Zoës. ad tit. de rescind. vendit. n. 11.

aut bona publicè sub hasta vendantur, prout per rationes
nonnullas demonstrat

Dn. Carpz. d. C. 1. def. 25.

Affini-

Affinitatem cum retrovenditione habet contractus pignoratitius, adeo ut ex consuetudine Germaniæ inter venditionem cum pacto de retrovendendo & contractum pignoratitium parum sit differentiæ, unde quoque secundum eosdem Germaniæ mores emptio venditio cum pacto de retrovendendo vulgari modo appellatur ein Pfandschilling

teste Besold. in Thesaur. Pract. sub voc. Pfandschilling.

Attamen si ad iuristrutinam hæc duo negotia examinantur, multum inter se differunt, prout ex hæctenus dictis patet & solidè ostendunt

Mynsing. Cent. 6. Obs. 70.

Berlich. p. 2. Concl. 1. per tot.

Besold. in Thesaur. Pr. d. l.

ad quorum doctrinam Benevolum Lectorem brevitatis gratiã remittendum esse duco. Monet enim tempus, ut filum inauguralis nostræ abrumpamus. Regi interim Regum ac Domino Dominantium sit laus, honor ac gloria in sempiterna secula.

I.

Non emta certè, sed labore fervido,
Sudore multo, sedulisq; noctibus
Hæc est Tibi, REINMANNE, parta gloria,
Hæc, alma quam Themis Tibi offert, Infula.
Non ergo, qvod non accidit nullis, novi
Honoris unqvam pœnitere Te potest:
Nec expetes non-emta retrovendere.

Ita

*Clarissimo DN. DOCTORANDO, Amico
suo estimatissimo, novos honores gra-
tulatur, prospera quæq; porrò animitus
apprecatus*

M. JOH. CHRISTOPHORUS STURMIUS,
Mathem. & Phys. Prof. P. h. t. Uni-
versitatis RECTOR.

II.

Vendidit ingenii dotes Themis alma sub illâ,
REINMANNE, expressâ conditione Tibi;
Dotes illadem fierent vendendo vicissim,
Sed mage purgatæ ex artibus, ut Themidis.
Stas pactis, prestasq; virum, nec pœnitet acti;
Evge bonum factum! plaudit utrinq; Chorus.

*CLMO DN. CANDIDATO ex animo
gratulaturus deprop.*

GEORGIUS REICHARDUS Hammer/
Philos. Juriumq; Doctor & Antecesfor.
III. For-

III.

Fortius, ut vulgo loquimur, *duo vincula stringunt,*
Te tenet obstructum nunc *Themis* atque *Venus,*
Hæcce ligant equidem, sed dextrè *vincla* resolvis,
Victor es & *victi* nomina grata geris;
In *Themidos* stadio *condigna Trophæa* reportas,
Sed Te in complexus *Sponsa venusta* trahit.
Præmia utrinque feres, nescit *Themis* alma *coronam,*
Sponsa Tibi verò *basia mille* dabit.

Clarissimo DN. REINMANN, pro Licentia in
utroq; Jure feliciter disputanti, hisce de no-
vis honoribus gratulari ipsiq; Conjugii in-
stantis svave consortium apprecari voluit

HEINRICUS Sinc/ D. Pand.
Prof. Publ. & h. t. DECANUS.

IV.

Hæc jucunda dies, ac invidiosa voluptas,
quam, REINMANNE, diu commeminisse juvat!
Hæc lux Te variis opulentat honoribus alma,
Hæc ad læticias totaque facta tuas.
Nobile REINMANNI Nomen nunc efficit illa,
Ingenioque tuo dat sine morte decus.
Hæc Te victorem pulcherrima *Pompa Triumphi*
Laurea, & Applausus, Palma, Trophæa manent.
Hæc licet ire domum, dulcisque invisere *Sponsa*
mellitos oculos, deliciasque tuas.
Quæ Tibi curarum requies, & dulce levamen,
ac ipsa vita semper *Amabilior.*

Hoc schedio
Nobilissimo & Clarissimo
DN. DOCTORANDO,
diem Disputationi Inaugurali sacrum lætiores
efficere ac felicissimum precari voluit

JOHANNES ANTONIUS Geiger/ D.
& Instit. Imper. P. P.

V. Käv

Καὶν γρητῆρ Θέμιδ' Διὰ θεῖης κλείτ' ἰσάρχων
 Φεῦ! ξυῖς θανάτῃ τέλ' ἀρτ' εὐδαῖμον ὄπωπτε.
 Τῆ ἀρετῇ βιοπύφ' ὁμῶς ἐν Φέρτρ' ἀρετρα·
 Ὅπικεν ἐν θέμιδ' ἀγγαθή σοι λείψεν ὁμοῖον
 Τέκνον, ὅτις σὺ ἐμῷ συμφωνεῖ μάρτυρ Φωνῆ.
 Πρὸς Νορμικὸς Ἐλικων, Μύσας θαλπώντε τρεφώντε,
 Ἐνεκα κατευχάζειν ἡμαῖσι μιν ἐν θέμιδ' ἀγναῖς
 Ἐνεκα τῆς θέμιδός σε γναῖσι, ἦντινα ἔχθ.
 Ἐιλικρινῆς γῆν ἐκ κραδίας νυῦ ἔυχομαι ἔυχας·
 Τοιαυτῶν κλειτῶν ἀκμαζοὶ πάντοτε ἀνδρῶν
 Κυδαλίμη ΚΑΘΑΡΑΝΘΡῶ' αὐτ' ἀρχαῖα γρέθλη.

*Hæc paucula Fautori suo honoratissimo pro
 Licentia ex voto disputanti σωχαίρων
 apponere voluit*

Joh. Theodoricus Geißler/ Philos.
 & SS. Theol. Stud:

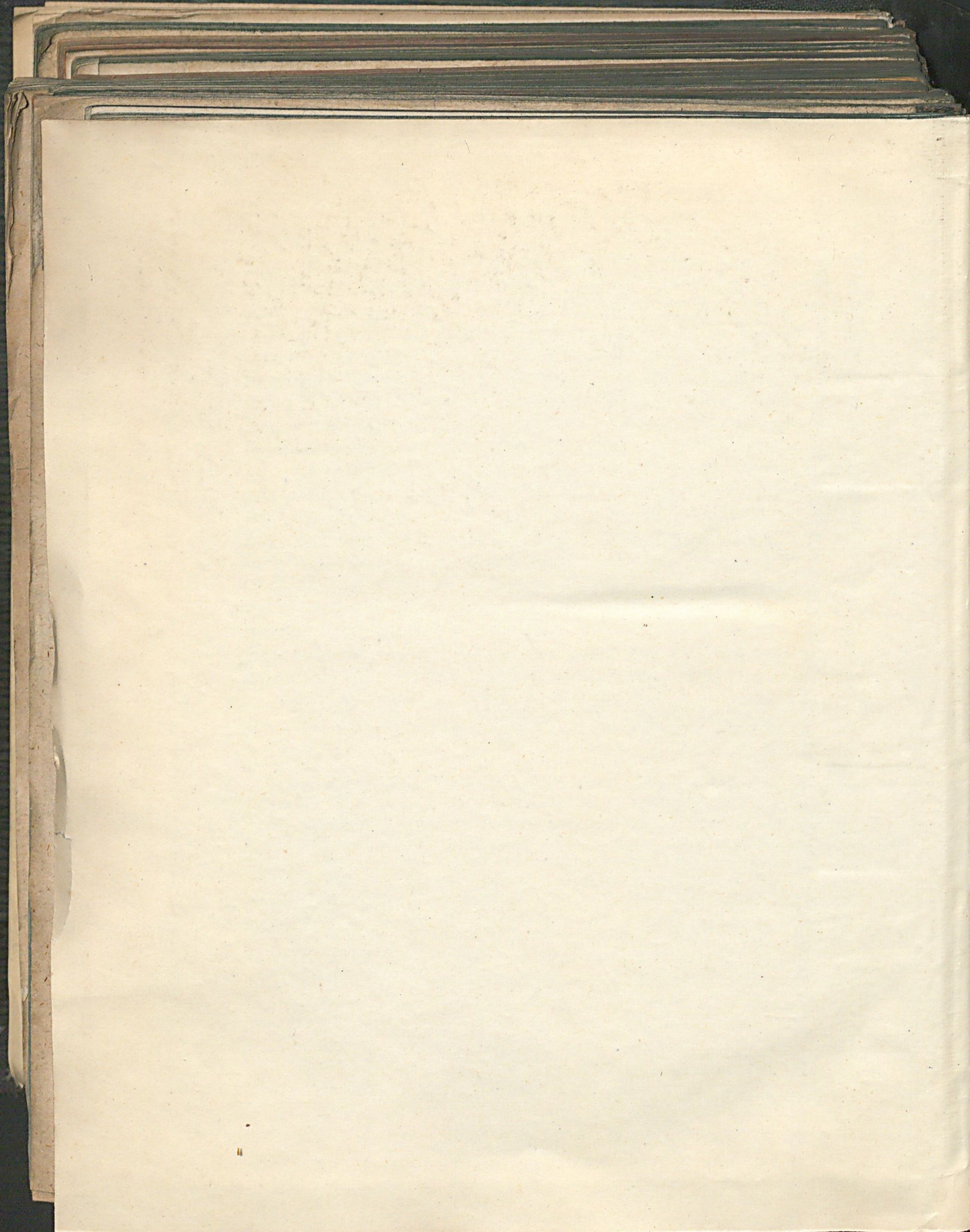
F I N I S.

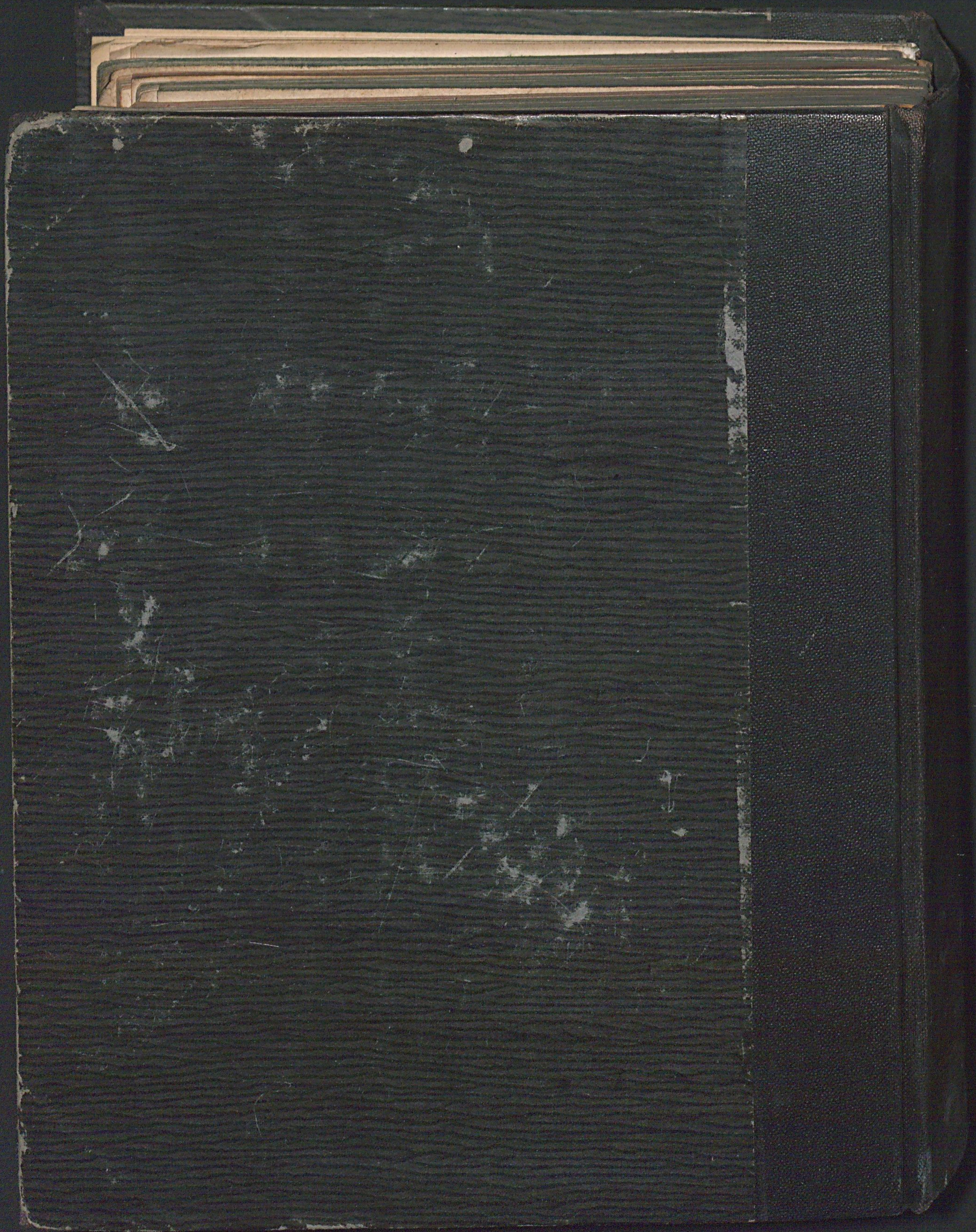

Aldorf, Diss., 1695

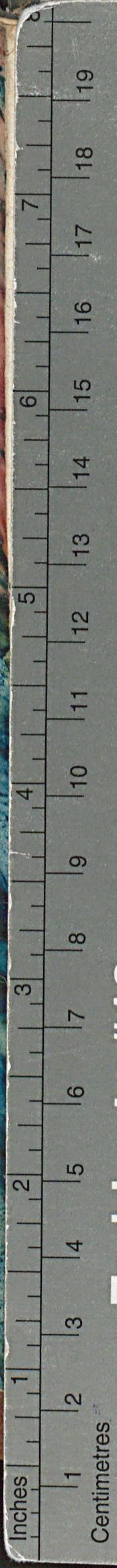
(X 261 3004)

60A

B.I.G.

Farbkarte #13

18

102

7.

FIGURALIS JURIDICA
CTUM

De 1675 13

OVEN-
NDO

ntinens,
quam,

ALTISSIMO,
creto Magnifici Fctorum
clyta Noricorum
iversitate,
pro

ENTIA
ve Jure Honores, Pri-
n Infulam, more Majorum,
onsequendi,
solenni Examine
ubmittit

CUS RESMANA/
A-THURINGUS,
Jur. Pract.
Ann. M DC LXXV.

TDORFFI,
MEYERI, Univ. Typogr.

42

